

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 75 - september 2016

The image is a composite graphic. On the left, a woman with dark hair and bangs, wearing a black top with a white and black checkered collar, sits at a desk with her hands clasped. To her right is a large circular logo with a red border. The text inside the logo reads 'BIO I GLOSTRUP' at the top, '100 ÅR' in the center, and 'Glostrup Bio' with five stars above it and '1916 - 2016' at the bottom. A silhouette of a crowd is visible below the stars. Below the logo are two historical photographs of the cinema building. The top photo is a black and white image of a two-story building with a sign that reads 'Glostrup Biograftheater.'. The bottom photo is a color image of a similar building with a sign that reads 'BIO.'. Below the bottom photo is the 'Glostrup Bio' logo with five stars and the tagline 'Hvor stjerner mødes'.

Maria Månson

Filmanmelder til tiden

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 550

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
www.glostrupbio.dk/sofa

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

- 3 Program for 100-års jubilæum
- 4 Formandens klumme
- 5 Hilsen fra Glostrups borgmester

Maria Månson

Filmanmelder til tiden

- 7 **Fra Horsens til Ørestad**
Starwars og Kieslowski påVHS
Studieårene
Akademiker - og hvad så?
Gymnasielærer

11 Filmanmelder i Filmselskabet

Drømmejobbet kom bare
Filmanmelder til tiden
Menneske og anmelder
Årets tv-vært i 2013

16 Hvorfor film?

Udviklingen i dansk film
Udenlandske

19 Hvorfor biografer?

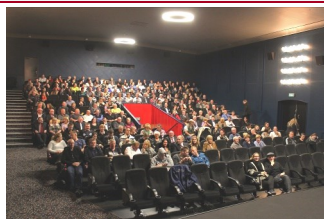
Skal film stadig ses i biografen?

20 Ude og hjemme

I baren i Cannes
Når Maria har fri

22-32 Jubilæumskavalkade

Biograferne i Glostrup i 100 år

100 års jubilæum! *Vær med til at fejre os*

Den 16. september er der 100 år siden, at den første biograf åbnede i Glostrup. Det fejrer vi på mange måder, men ikke mindst lørdag den 17. september, hvor der er gang i biografen hele dagen.

Det hele er gratis!

Fra kl. 13 er der især noget for børn og deres forældre.

Trylle-Carsten leverer kl. 13 et show med levende duer og kaniner, og bagefter vil der være hygge og musik med *Glostrup Sogns Børne- og Ungdomskor*.

Afdelingen for de voksne vil blive indledt med borgmester *John Engelhardt's* åbningstale. Kl. 14:30 vil medlemsbladets redaktør, *Holger Pedersen*, causere om de forløbne 100 år og de to biografer.

Fra kl. 16 fortsætter underholdningen med besøg af bl.a. *Glostrup Amatørscene*, *Glostrup Byorkester* og *Glostrup Musikskole*.

Dagen rundes af kl. 19 med forpremiere på den danske film, *Swinger*, med en stribe af vores bedste skuespillere. Der er gratis adgang for alle, der henvender sig i billetsalget og får udleveret en fribillet.

Hent det detaljerede program i biografen eller hold øje med www.glostrupbio.dk.

Hele efteråret bærer præg af såvel biografjubilæet som *Glostrups* 825 års jubilæum, og mange af arrangementerne er arrangeret i fællesskab.

Kom og vær med!

Formandens klumme: *De første 100 år*

Det er svimlende at tænke på, at der har været biograf stort set hver eneste aften i 100 år i *Glostrup*. Da den første biograf blev bygget på hjørnet af *Roskilde Landevej* og *Heggelunds Allé*, rasede 1. verdenskrig. Glostrups erhvervsliv var i opblomstring, men var stadig præget af landbruget, gartnerier og de mange købmænd og andre forretninger. Der var endnu næsten ingen biler ude på landevejen, der gik lige forbi biografen.

I de 100 år har biografen været privatejet indtil 1982, hvor kommunen tog over. Derefter var der en periode med forpagtere indtil *Sofarækken* blev stiftet i 2000. Nu er det *Sofarækken*, der driver biografen med de mange frivillige og biografleder *Lotte Varming*.

Alt dette er beskrevet årti for årti på side 22-32 i dette medlemsblad.

23. juni i år indgik en enig kommunalbestyrelse en aftale med henholdsvis *Sofarækken* og *Foreningen Glostrup Kulturhus* om den økonomiske støtte de næste tre år. Uden denne kommunale opbakning, ville der ikke være nogen biograf ret længe.

Det er aftalt, at det nye kulturhus fremover varetager de dele af biografens virksomhed, der ikke direkte har med den almindelige, repertoire-mæssige filmforevisning at gøre. Det gælder *BabyBio* og *SeniorBio*, men først og fremmest de mange koncerter og andre arrangementer, der i stigende grad vil blive arrangeret. Kulturhuset betaler leje til *Sofarækken*, der dog har besluttet kun at tage halv pris i 2016 og 2017 med hensyn til koncerterne.

Jeg vil gerne på alles vegne ønske *Glostrup* tillykke med de 825 år, som ligeledes falder i dette efterår. Nogle af de aktiviteter, der gennemføres i biografens regi, sker i samarbejde med *Glostrup Kommune*, hvilket vi er meget glade for. Vi håber, I vil holde godt øje med de mange aktiviteter, der er planlagt i jubilæumsåret. Vær med til at fejre *Glostrup* og *Glostrup Bio*.

Der er mere liv end nogensinde i den 100-årige. De op mod 100 entusiastiske frivillige giver liv og egenart til biografen, der på sin nuværende adresse kan fejre 70-års jubilæum 2. juledag 2017.

Vi tror på mange flere jubilæer.

Arne Christensen

825 års byjubilæum og 100 år med filmvisning i *Glostrup*

Vi kan med stor glæde fejre begge dele her i 2016.

Et 100 års jubilæumsår for film i *Glostrup* er en vigtig historisk og nutidig fortælling med stor betydning for vores lokalsamfund.

Utallige film har gennem 100 år bragt os rundt i hele verden, sat alle følelser i spil og måske vigtigt af alt bidraget til at bringe verdenen udefra til *Glostrup*.

Drama og kærlighed. Tårer og latter. Stemningen. De unge på kysserækken og senere lidt tættere på det store lærred.

Flotte filmplakater, mødet med naboen i billetkøen, popcorn, slikposernes raslen under reklamerne og så den intense stilhed blandt publikum med dyb koncentration fra filmens start til slut.

Mørket, når man kommer ud, nye tanker og refleksion og efterfølgende gode samtaler om filmens budskaber og skuespillernes præstationer.

Altid er man blevet lidt klogere på livet, og altid har man for en stund delt følelser med andre.

Det er, hvad filmvisning bl.a. har betydet i 100 år for *Glostrup*. Film og teknik forandrer sig, men værdien af at se film på det store lærred har i særdeleshed vist sig langtidsholdbar.

Tillykke til *Glostrup Bio* og en stor tak til de mange frivillige ildsjæle, som utrætteligt hver dag fortsætter med at give borgere i *Glostrup* og omegn gode og vigtige filmoplevelser.

John Engelhardt

Borgmester

Maria Månson

Filmanmelder til tiden

Vi er i *DR-byen* i *Ørestad*, *Maria Månson*s arbejdsplads.

Maria har bestilt adgangskort til mig, og hun henter mig i receptionen, hvorefter vi får os placeret i et mødelokale, hvor der er fredeligt i forhold til det ellers så travle hus, hvor man ustandseligt får øje på mennesker, man har set på skærmen – eller filmværret.

Maria Månson er ansat i *Danmarks Radio* og er mest kendt som vært på filmprogrammet *Filmselskabet*, der vises hver uge på *DR-K* i sæsonen.

Interviewet er optaget om sommeren, hvor *Filmselskabet* holder pause, så aktuelt er *Maria* travlt beskæftiget med at optage et program, *Sprogquiz*, til *DR-K*.

Fra Horsens til Ørestad

Starwars og Kieślowski på VHS-hylden

Du er født i 1978 og vokset op i *Horsens*. Ad snørklede veje er du så nu i dette store hus, og du er kendt af de fleste i kongeriget. I hvert fald de filminteresserede. Hvordan kom den interesse for film?

Horsens er en dejlig by, men der er nu ikke det store filmliv i den. Jeg gik en del i biografen som barn, ofte med min far. Jeg har fået min særlige kærlighed til science fiction film og fjolledede monsterfilm og den slags fra ham. Han var såmænd ikke den store filmnørd, men han havde særligt udvalgte værker stående på hylden med VHS-film. Lige fra *Starwars* til "*Bleu, Blanc, Rouge* trilogien" (Den polske instruktør *Krzysztof Kieślowski* nyskabende film fra 1993-94: *Blå, Hvid og Rød* /Red.).

Der var en del fra den såkaldte finkulturelle ende, men gyseren *Fluen* stod der også. Det lå aldrig i kortene, da jeg var barn, at jeg skulle komme til at beskæftige mig med film. Det spekulerede jeg aldrig over.

Film er bare noget, jeg har nydt og forbrugt i alle årene.

Studieårene

Det blev alligevel filmene, der blev din skæbne?

Efter studentereksamen flyttede jeg til *København*, hvor jeg bl.a. arbejdede i en børnehave og prøvede alt muligt andet. Jeg var dog hele tiden klar over, at jeg på et tidspunkt meget gerne ville på universitetet.

Jeg havde en idé om at få lejlighed til at analysere æstetiske værker af en eller anden art.

Jeg syntes bare, det ville være vildt spændende, men havde egentlig aldrig tænkt over, at jeg også skulle formidle det selv.

Jeg gik efter mit hjerte, da jeg skulle vælge studie. Helst ville jeg have studeret film, men jeg havde simpelthen ikke høje nok karakterer til at komme ind på film- og medievidenskab på universitetet. Jeg havde 9,4, hvilket jeg ellers syntes var ganske glimrende, men man skulle have 9,7!

Heldigvis har jeg altid haft en anden stor interesse, og det er litteratur. Både verdenslitteratur og sprog i det hele taget. Det kunne så godt lade sig gøre med mit snit, så jeg begyndte at studere litteraturvidenskab. Der var rigtig mange ting ved studiet, der var vidunderlige, men jeg blev egentlig lidt overrasket over, hvor elitært det var. Hvor lidt grobund, det havde i virkeligheden.

Da jeg fik muligheden for at komme på tilvalgsfag, valgte jeg derfor film- og medievidenskab. Der kunne jeg straks mærke, at jeg var kommet hjem. Al den teori, jeg havde tilegnet mig på litteraturvidenskab, kunne jeg også bruge på filmens verden. Jeg følte mig godt klædt på til dette studie, så jeg ansøgte om at gøre det til mit hovedstudie. Det fik jeg lov til, og jeg fik en masse merit overført.

Jeg havde gennemført de to basisår på litteraturstudiet, hvor jeg blev bachelor, og jeg sluttede som cand.mag. i film- og medievidenskab i 2007.

Undervejs har jeg haft studiejobs på forskellige filmselskaber.

Akademiker – og hvad så?

Jamen, så var du jo sådan set klar til tv-skærmen?

Så stod jeg der med min eksamen, men var ikke klar over, hvad jeg skulle bruge den til. Jeg blev, mens jeg studerede, ofte spurgt hvad jeg ville være, når jeg var færdig. Ikke mindst hjemme i *Jylland* gik man meget op i, at man efter en lang uddannelse skulle blive noget fornuftigt som tandlæge eller jurist. Jeg plejede spøgende at svare, at jeg skulle være dagpengemodtager. Det lukkede munden på dem.

Jeg havde en idé om at blive en form for tekstforfatter. Jeg havde skrevet speciale om "*Den pinlige pause i tv- og filmkomik*". Det var noget med, hvad der sker hos den empatiske seer, når der opstår en lang pause. Og hvad der sker rent filmteknisk. Så nærmest uden at det var mig helt bevidst, havde jeg vist specialiseret mig lidt i satire og komik i den sidste del af studiet.

100% GOD MUSIK 100% SJOV

Jeg kendte en *comedy writer*, der skrev morsomme tekster til den kommercielle radiostation, *Radio 100FM*. Han havde læst mit speciale, og jeg havde brugt ham som statist i nogle små videoer om emnet.

Da han skulle på ferie, spurgte han mig, om jeg ville prøve at skrive morsomme tekster til det program, der hed *Morgenhyrderne*. Så sad jeg der i halvandet år og skrev vittigheder fra meget tidligt om morgenen hver dag. Jeg fik 20 minutter til hvert indslag, som værterne så kunne bruge, hvor det passede ind.

Det var et meget underligt job i en niche, som der ellers ikke er meget beskæftigelse i. Specielt for piger er det svært at klare sig, fordi de fleste komikere er mænd. Mænd føler ofte, at de humoristisk set er mere på linje med andre mænd. Da *Radio 100FM* gik konkurs i 2009, blev vi fyret alle sammen. Og så stod jeg igen uden arbejde, og der var ingen steder, man kunne finde et tilsvarende skrivearbejde.

Så tænkte jeg: "*Jeg laver s'gu mit eget firma!*". Det gik egentlig meget godt, og jeg fik efterhånden nogle jobs hos forskellige kommunikationsbureauer. Jeg havde især opgaver for reklamebureauet *Kadaver*. Den ene måned kunne det give godt, og den næste kunne jeg være på supplerende dagpenge.

Gymnasielærer

Men så fik du endeligt fast arbejde igen.

Jeg var begyndt at komme op i 30-erne, og jeg havde ikke rigtig is i maven mere til disse sjove, men usikre jobs, hvor man ikke aner, hvad der kommer ind på kontoen næste måned.

Så jeg bed i det sure æble og tog et fast job som gymnasielærer. Jeg siger "det sure æble", fordi min far er gymnasielærer, og jeg havde altid sagt, at det ville jeg aldrig nogensinde være.

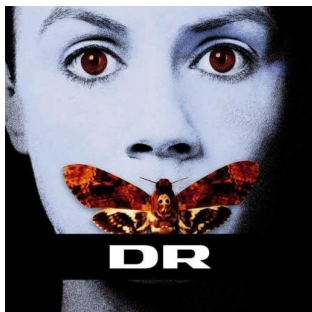
Jeg tog nogle supplerende sprogkurser i dansk på *Åbent Universitet*, og så blev jeg gymnasielærer på *Egedal Gymnasium*.

Her underviste jeg i dansk og mediefag.

Filmanmelder i Filmselskabet

Drømmejobbet kom bare

Nu var du endelig blevet forankret i noget fast arbejde, men så ringede telefonen en dag.

Mens jeg arbejdede som gymnasielærer, blev jeg pludselig en dag i 2011 ringet op af *Ida Holten Ebbesen*, der er chef for redaktionen *DR Kultur & Kunst*. Hun spurgte, om jeg havde lyst til at komme ind til en snak om et muligt filmprogram. Jeg var målløs og spurgte, hvor hun dog havde mit nummer fra.

Det viste sig, at det kom fra en, jeg havde arbejdet sammen med i studietiden på *Bastard Film*.

Vi havde snakket lidt om film, som man jo gør som kolleger. Han var nu ansat som redaktør i *DR* og var blevet spurgt, om han ikke kendte nogen, der kunne blive vært for et nyt filmprogram. Jeg havde ellers ikke kontakt med ham mere, men han bladrede simpelthen sine *Facebook*-venner igennem – og fik øje på mig.

Man havde lyst til at lave et noget anderledes program, så man ledte efter en, der ikke i forvejen var kendt for at være i tv- eller filmbranchen. Jeg blev så inviteret til en snak og derefter en prøvefilmning over et par omgange. Den ene gang skulle jeg bare stå og fortælle om en film, mens de stod og kastede forskellige filminstruktører og den slags i hovedet på mig for at teste min viden. I næste omgang sad jeg med *Per Juul Carlsen*. Det skulle jo også fungere med ham. Det var bestemt fra start, at vi to skulle arbejde tæt sammen.

Jeg fik jo jobbet.

Derefter skulle jeg tilbage til mine søde gymnasieklasser for at fortælle, at jeg desværre ikke kunne følge dem til eksamen alligevel. Det var faktisk ret hårdt, for jeg var virkelig glad for at være gymnasielærer. Min far var også grædefærdig, fordi jeg nu lige havde fået et rigtigt solidt og godt job som lærer. Fast indkomst og tryghed i ansættelsen. Og så skulle jeg bare tilbage til den skide mediebranche, hvor alt bare er oppe at flyve hele tiden.

Da jeg blev fastansat her på *DR*, blev han glad igen.

Filmanmelder til tiden

Du er jo det foreløbigt sidste skud på en fornem række af filmkritikere på skærmen, hvoraf vi ældre kan huske den første, *Bjørn Rasmussen*. Senere kom bl.a. *I.C. Lauritzen*, *Filmskolens* første rektor, navnkundige *Ole Michelsen (Bogart)*, og *Mikkel Munch-Fals*, der nu er filmkonsulent på *Filminstituttet*.

Jeg er vokset op med *Bogart* og *Ole Michelsen*. Jeg elskede de programmer – og *Ole Michelsen*. Det gør jeg faktisk stadig, og vi har haft en rigtig fin dialog. Han kan rigtig godt lide mit program, selv om det er noget helt andet end *Bogart*.

Ja, det var en bred stol, jeg skulle udfylde, og jeg gik til det med meget stor ydmyghed.

Men også med et håb om, at vi skulle lave noget fuldstændig anderledes, så det ikke helt kunne sammenlignes. Det gjorde man jo alligevel, og det var rigtig hårdt i starten, hvor jeg fik mange hak i tuden.

Sådan er det jo, og efter et år kan seerne ikke forestille sig, at det skulle gøres på en anden måde.

Filmselskabet er et fuldtidsarbejde, når det kører.

Alle: © DR

DR består ud over ledelse og stab af fem afdelinger, herunder *DR Medier*, der bl.a. indeholder radio- og tv-kanalerne, *DR Nyheder* og *DR Kultur*. *DR Kultur* består af seks redaktioner, herunder *DR Kultur* og *Kunst*. Der er ansat ca. 50 redaktører i *DR Kultur*, heraf nogle få i *DR Kultur* og *Kunst*. hvor *Maria Månson* er ansat. Redaktionerne producerer udsendelser til kanalerne, i *Filmselskabets* tilfælde altså til *DR K*.

I Filmselskabet har du altid gæster med, der supplerer med mere perspektiverende forklaringer – eller er dine diskussionspartnere. Som regel medvirker en anden filmkritiker, Per Juul Carlsen, der ellers hører hjemme i programmet *Filmland* på radioens P1. Det kan også være aktuelle instruktører, skuespillere eller andre fra filmens verden.

Filmanmelderens rolle har ændret sig med årene. Nu samtaler vi om filmene, mens det tidligere mere var et onemansshow. Jeg kunne sagtens selv sidde og sige det hele, men jeg synes, det fungerer bedre, når jeg har personer med, der kan give en anden vinkel end min. Vi prøver at lade være med at docere, men går lidt blødere til værks.

Vores udgangspunkt er passionen for film, og vi forsøger at være knap så meget smagsdommere. Selv om ikke alle film, vi taler om, er lige vellykkede, er der jo mennesker, der har brugt tid og penge på at lave dem. Derfor skal vi også forsøge at kigge på dem fra en anden vinkel.

Måske skal vi fokusere på en films kostumedesign eller andet, der dog er lykkedes.

Alligevel sidder du vel ofte med en film, du virkelig ikke kan se meget godt i?

Hvis det er en dårlig film, kan man jo også snakke om, hvorfor den er dårlig. Det handler om at åbne film op, for der er næsten altid en eller anden vinkel man kan vælge, og som gør filmen interessant alligevel.

Det kan godt være, at filmen ender med to stjerner, men forhåbentlig har der været en interessant snak inden da.

Det handler om at nå et spadestik dybere end konstateringen og smagsdommeriet.

Den endelige dom over de omtalte film i form af stjerner afsiges dog altid af dig. Og den er ikke til diskussion!

Selvfølger har jeg en smag, og selvfølgelig ender jeg med at give en karakter. Jeg skriver alle mine anmeldelser selv for de tre hovedfilm, vi har med hver uge. Derudover har vi en lille "eventuelt-blok" inde i midten af programmet, der kan indeholde alle mulige, ofte lidt mere nørdede, emner. Den får jeg hjælp til. Det er andre i redaktionen, der skriver rammen, men så sidder jeg og justerer det til mig selv til sidst.

Det er meget vigtigt for mig, at jeg selv skriver det, der er holdning i.

Du må skulle se mange film hver uge for at vælge de tre, der ender med at få stjerner i dit program?

Vi ser rigtig mange film, og det sker i reglen kl. 9 om morgenen, hvor jeg mødes med 50 andre filmjournalister hos de forskellige distributører. Vi ser dem i bedste fald et par uger før premieren, men nogle gange kun et par dage før. Så der kan være en meget kort produktionstid. Vi kæmper for at få lidt mere tid, fordi vi naturligvis gerne vil have rimelig tid til at forberede os. Nogle gange har man en fornemmelse af, at distributørerne gør det lidt svært for journalisterne, hvis de ved, at filmen ikke er særlig god.

Menneske og anmelder

Kan du som filmanmelder gribes personligt af en film, du skal sidde og vurdere fagligt?

Ja, er du gal! Jeg kan sagtens sidde og tude, bide negle eller grine undervejs. En stor del af filmoplevelsen er også følelserne og hvordan, man reagerer på filmen. Jeg så f.eks. *Xavier Dolans Mommy* (2014) sammen med *Per Juul Carlsen*, hvor vores oplevelser ikke kunne have været mere forskellige. Jeg var ødelagt af gråd og syntes, det var en af de største biografoplevelser, jeg nogensinde havde haft. *Per* kunne slet ikke engagere sig i den. Begge dele er naturligvis valide, men vi skal som anmeldere kunne argumentere for vores synspunkter.

Qua min uddannelse har jeg et solidt fundament af faglighed, hvor jeg også kan anmelde en film ud fra genre, historie, tekniske detaljer og den slags. Hertil kommer så den sidste store del, som handler om smag. Er jeg til romantisk komedie eller science fiction? Hvis jeg f.eks. skal se en romantisk film, som ikke interesserer mig personligt, har filmen naturligvis lidt sværere ved at overbevise mig.

En filmanmeldelse er jo ikke sandhed, men baseret på det menneske, der skriver den.

Hvis vi går tilbage til f.eks. *Dirch Passers* tid, var der en kløft mellem anmelderne og den brede befolkning. Man hørte ofte folk sige, at når en film var dårligt anmeldt, skulle man da se den. Er den kløft blevet mindre?

Der er i hvert fald ikke noget, der på forhånd ikke er fint nok mere. Folkekomedien kan sagtens score højt på en stjerneliste. Men hvis du spørger *Regner Grausten*, som du jo har interviewet, vil han nok sige, at der fortsat er noget tilbage af det med at dømme på forhånd.

Vi prøver at være fordomsfrie.

Årets tv-vært 2013

I 2013 blev du kåret som årets tv-vært. Samtidig med, at en avis skældte dit program ud for at være for hyggeligt og klichepræget.

Nogle af aviserne har det med at hade tv-værter i almindelighed og de kvindelige i særdeleshed. Nogle af de mandlige journalister har det lidt med, at hvis man er en kvinde og sidder i et job som mit, vurderes man på at være hyggelig, studenteragtig og en, man kan sidde og drikke te med og måske småflirte med. Hvis jeg havde været en mand, var jeg måske blevet angrebet på nogle andre områder.

Programmets kritikere er blevet mere og mere positive, og de oprindelige anmeldere synes vist også, at programmet kører ganske godt nu. Vi har vanvittig gode seertal, selv om DR-K er en af de mindre kanaler. Vi har 100-150.000 seere om ugen, og det er rigtig flot for et DR-K program. Da vi startede, var succeskriteriet 35.000 seere.

Jeg har nogle dygtige kolleger til at hjælpe med at stykke programmet sammen, og vi forsøger at ramme bredt og at ramme en tone, som er inkluderende samtidig med, at den er faglig.

Maria Månson stadset op til at ligne Audrey Hepburn i *Breakfast at Tiffany's*. Billedet prydede forsiden af studenterbladet *Humanist*, der bragte artiklen: "Fra medievidenskab til værtinde i DR".

DR © Lars Bonde og Bjarne Bergius Hermansen.

Hvorfor film?

Udviklingen i dansk film

Vi har jo stor succes, også internationalt, med at lave danske film. F.eks. er "*nordic noir*" noget, der lægges mærke til. Hvordan har dansk film det, og hvor er vi på vej hen?

Jeg er lidt skuffet over, der ikke kom mere ud af "nordic twilight" (Betegnelsen dækker over gyserfilm eller -serier med et nordisk anstrøg /Red.). Det er sådan en sub-genre inden for "*nordic noir*". "*Nordic noir*" har vi efterhånden set i nogle år, og det sælger fortsat stort i udlandet. En konsulent på *Filminstituttet* satte sig det mål at stimulere en anden retning indenfor især ungdomsfilm. Han ville gerne, at man skulle prøve at kombinere denne særlige nordiske stemning og tone med noget overnaturligt. Noget vi overhovedet ikke er vant til i *Danmark*. Det kom der en 3-4 film ud af. Ingen af dem er mesterværker, men sådan er det jo, når man prøver noget nyt og anderledes.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi – og det vil sige både filmselskaberne, konsulenterne og vi anmeldere – er alt for glade for de her danske "køkkenskiv-dramaer". Dem kan vi poste ud i massevis og lave i så høj en kvalitet, at de ryger på festivalerne rund omkring i verden. Hvis det ikke lige er den slags, er vi alt for hurtige til at smække med dørene, og at konstatere at det ikke dur. Det synes jeg simpelthen er for fattigt.

Selv om vi er et lille land, synes jeg, at vi fortjener at have en stor og bred diversitet i vores filmudbud. Der skal være noget andet end de gængse folkekomedier og dramaer.

Vi bliver ikke gode til det, hvis ikke vi øver os.

Der skal være en velvilje til at støtte, at der eksperimenteres – og anerkendes, at der fejles ind imellem.

Det hævdes, at tv-kanalerne med deres krav er medvirkende til, at film bliver så strømlinede og uden skarpe kanter.

Det er der meget om! Hovedkanalerne vil helst have mere af det, de kender, og som passer søndag aften kl. 20. Alle DR's kanaler kan imidlertid ud fra deres profil støtte et antal film mod at få tv-rettighederne til filmen.

Det er så heldigt, at DR-K med sin kulturprofil ofte er med til at finansiere de smallere film. DR-K er faktisk villig til at bruge penge på lidt skæve film. F.eks. ved jeg, at kanalen støttede *Joshua Oppenheimers The Act of Killing* (2012). Den fik et hav af danske og udenlandske priser og var nomineret til en Oscar. Der er mest mod på de mindre kanaler.

Fordi jeg er ansat på DR-K, har jeg sagt, at jeg ikke vil vide, hvilke film, der støttes af kanalen. Det ville nok mudre billedet lidt, hvis jeg skulle sidde og anmelde dem.

Betyder det meget for en films udbredelse, at den vises og måske ligefrem hædres på de store festivaler i Berlin, Venedig osv.

Det gør det først og fremmest med hensyn til finansieringen af den næste film. Det er nemmere at samle co-producenter og penge til det næste projekt, når ens film har været med i en hovedkonkurrence.

Jeg tror dog ikke, at det betyder alverden for instruktørerne internationalt. Tag nu *Nicolai Arcel*, der med *En Kongelig Affære* (2012) vandt to *Sølvbjørne* i Berlin og var nomineret til både en Oscar og en *Golden Globe*. Han flyttede til USA med den succes i rygsækken, men det tog alligevel 3-4 år, før han fik lejlighed til at instruere en film derovre.

Udenlandske tendenser

Hvordan vil filmene udvikle sig teknisk? Vi har jo haft en 3D-periode, som i høj grad er fuset ud hos os i *Glostrup*, og de store, nye biografte lokker med mere og mere teknisk halloj.

Ja 3D har vist haft sin tid. Jeg er meget træt af 3D, og jeg kan ikke forstå, at der bliver ved med at komme så meget af det. Det lugter af, at det drejer sig om at få kørt billetprisen op. Filmen er jo meget smukkere uden. Uden 3D kan du selv bestemme, hvor du vil lade blikket hvile i stedet for at finde dig i, at nogen har valgt for dig.

Lige nu taler man jo meget om *virtual reality*. Her vil man selv få lov at være en del af filmen.

Noget nyt er også *Oculus Rift*, der går ud på, at f.eks. seks mennesker omkring et spisebord ved hjælp af briller kan interagere i en film eller et computerspil. Men hvor meget, det kommer til at slå bredt igennem, er der ingen der ved.

Er der ikke en tendens til at brede film bliver bredere, og at smalle film bliver smallere?

Oculus Rift © Creative Commons

Jo, og dem ind imellem har det rigtig svært. F.eks. har en helt almindelig action-film, måske endda med lidt intelligens bag, det svært, hvis ikke heltene har kapper på – og underbukserne udenpå nylonstrømperne! Det skal åbenbart være noget med superhelte. Eller også skal det være sådan en smal "*Grand-film*", som har vundet *Gyldne Palmer*.

Går det med *Hollywood* som med *Detroit*, at produktionen sker helt andre og uforudsete steder i verden?

Det er svært at svare på, men der tales meget om, at *Hollywood* bløder lige for tiden. På den anden side ser man en tendens til, at *Hollywood* er klar over, at man skal til at satse på noget andet end "metervarerne". Der er så mange film, der ligner hinanden, så hvis man vil følge den individualisering, som man ser mere og mere på flow-tv og streaming, så tror jeg, at man bliver nødt til at gøre de bredere film lidt smallere og samtidigt gøre de smalle film lidt bredere.

Amerikanske skuespillere har det med at udtrykke en bestemt følelse på en bestemt måde hver gang. En trækning ved munden eller øjet, så er vi alle med. Danske skuespillere spiller mere nuanceret. Er det derfor, de har så meget gang i den i udlandet?

Jeg tror faktisk, at "*nordic noir*" har en del af æren for det. De danske tv-serier og filmene, der vises på festivalerne, har været med til at åbne for en opmærksomhed omkring danske film. Jeg tror, at det, de udenlandske producenter og instruktører godt kan lide ved de danske skuespillere, er, at de er meget nede på jorden. De har ingen skuespilmæssige stjernenykker. Det bliver ikke så maneret. Handlingsmæssigt er danske film også helt nede på jorden med køkkenvasken og hente børn i børnehaven. Sådan spiller vores skuespillere på en måde også.

Samtidig er det jo godt håndværk.

Hvorfor biografer?

Skal film stadig ses i biografen?

Selvfølgelig skal de det! Det er jeg ikke i tvivl om. Der er noget helt særligt ved at gå ind at se film i en biograf. Selv om tv-skærmene bliver større og større, er der altså noget særligt ved at gå ind at se en film på et rigtigt stort lærred. Hvis folk bare vil tie stille og lade være at rasle alt for meget med slikposerne, er der stor respekt omkring den oplevelse, det er at sidde i biografen. Når du ser film derhjemme, skal du lige ud at tisse, hente noget vand eller tjekke mobilen. Du stopper måske filmen halvvejs for at foretage dig noget andet.

I biografens rum har vi et rum, man næsten kan kalde helligt. En kirke for filmen, som vi kan nyde, mens vi er stille og andægtige, undtagen naturligvis når vi ind imellem griner eller er rørte eller skræmte. Vi sidder i de to timer og lader verden glide forbi udenfor. Dette er svært at finde ret mange andre steder.

Vi har en god teknik i *Glostrup Bio*, men endnu ikke *Atmos*-lyd, laserprojektion eller bevægelige stole. Skal vi se at få opgraderet?

Jeg er ingen fan af alle de effekter. Derimod kan man sagtens trække flere ting ind i biografen, som jeg ved, at mange biografer allerede gør. Det kan være foredrag, transmission af store begivenheder eller koncerter. Arrangementer, som måske kan medvirke til, at et nyt publikum opdager biografen. Det går da også ganske godt med de danske biografer, ikke?

Det er lidt op og ned, og det gik i hvert fald ikke uden de mange frivillige hos os. Vi har allerede filmklubber for både børn og voksne, foruden at vi viser transmitteret opera og afholder live-koncerter. Sidstnævnte sker i en ny forening, *Glostrup Kulturhus*.

Ude og hjemme

I baren i Cannes

Du er meget på farten og kommer på en masse røde løbere og omgås berømtheder i stride strømme. Jeg har set et billede af dig på strandpromenaden *La Croisette* i Cannes og i en gondol i *Venedig*.

Når man er de fancy steder, er det altid i forbindelse med et interview. I *Venedig* skulle jeg interviewe *Tobias Lindholm*, *Pilou Asbæk* og *Søren Malling* omkring *Kapringen*.

Livet på filmfestivaler for sådan en som mig er meget uglamourøst.

Det er noget med at stå op klokken kvart over seks om morgenen på det billige hotel, skynde sig at få lidt mad i skrutten og derefter drøne ned for at stå i kø til den første forevisning.

Derefter hakker jeg en sandwich i mig på vej til et eller andet interview eller den næste film. Det er et puslespil af aftaler, indtil jeg er færdig hen ad 22. Så skal man lige have lidt aftensmad og et glas vin – og så er jeg altså også ved at dø.

Så er det bare hjem at sove, før det hele starter forfra klokken kvart over seks næste dag.

Jeg er på festivaler mange dage om året, og det er altså hårdt arbejde. Hvis du spurgte en *Peter Aalbæk*, ville han nok svare noget andet, for det er meget anderledes i produktionsmiljøet. Det er mere det med at stå i en bar og lave aftaler over en drink.

På den anden side møder jeg også en masse spændende mennesker og store stjerner, men det foregår på den måde, at vi får fire minutter, der også inkluderer, at man skal ind og sætte sig, og at mikrofonerne skal rettes til. Så kan man lige nå at stille halvandet spørgsmål, hvis man er uheldig.

Hvis jeg bare kunne få en time med nogen af dem, ville jeg være meget lykkelig.

Når Maria har fri

Hvad vil du gerne se af film, når du ikke er på arbejde?

Jeg sætter stor pris på et godt popcorns-brag med superhelte og det hele – til enhver tid! Det kan også være en sær og smal film. Det er to meget forskellige ting, og man bruger forskellige centre i hjernen til det ene og det andet. Nogen gange skal man bare nyde det og blive underholdt, mens man andre gange gerne vil have noget at tænke over.

Derhjemme er min mand nogle gange træt af mig, fordi jeg ofte ser underlige film. Hvis jeg spørger: "*Vil du være med til at se en film?*", spørger han i reglen: "*Er den sort/hvid?*". Så gider han ikke lige! Vi ser faktisk mest tv-serier, når vi sidder sammen hjemme i sofaen fredag aften, og der bare skal slappes af. Så sidder vi og ser *House of Cards* eller *Games of Thrones* – eller sådan noget.

Så får jeg min ungarske, sort/hvide film i fred på et andet tidspunkt. Jeg er nysgerrig efter at finde nye genrer og film, jeg ikke kender.

Man ved aldrig nok, og man skal altid prøve at blive klogere.

Seerne måtte i en periode undvære *Maria Månson* i *Filmselskabet*, fordi familien blev forøget med en dreng. Her har han allerede kig på *Søren Kierkegaard*!

Privatbillede fra Twitter
© **Maria Månson (c)**

Biografer i Danmark i 112 år

Biograferne i Glostrup i 100 år

1910-1919

Verdens første offentlige biograf åbnede i *Paris* i 1895, og allerede året efter blev der vist "levende billeder" i et skur på *Rådhuspladsen* i København. Den første egentlige biograf, *Kosmorama*, åbnede i *Østergade* i september 1904.

I *Glostrup-Vejviser* for 1909 fremgår følgende: "*Biografteater vil i nær Fremtid blive opført umiddelbart ved Siden af Banken*". Det må være *Forstædernes Bank*, der dengang holdt til i *Jernbanegade*. De planer hørte man ikke mere om. Før den første biograf blev bygget i 1916, var man derfor henvist til at købe billetter til en såkaldt rejsebiograf, der kom fra *Taastrup* og stillede apparaturet op på *Jernbanekroen* eller *Afholdshjemmet*.

Omkring 1916 var der for alvor kommet gang i åbningen af biografer i hele landet. Ofte var det såkaldte "butiksbiografer", der fandt lokaler i en husrække med butikker, men efterhånden kom der flotte biografer, der var opført alene til dette formål. Herunder i *Glostrup*.

Murermester, ejendomsmægler og købmand *Anton Nielsen* byggede *Glostrup Biograftheater* på hjørnet af *Roskilde Landevej* og *Heggelunds Allé* i 1916.

Grunden havde købmand *Raagaard*, der havde sin forretning på den anden side af vejen på hjørnet af *Nyvej*, foræret sin datter, *Nielsigne*. *Antons* hustru.

Ved premieren 16. september 1916 vistes den franske film, *Barnet fra Paris*.

Som det ses herunder, havde biografen facade mod *Roskilde Landevej*.

1920-1929

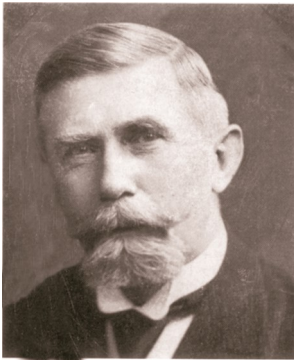

I de "brølende tyvere" kom der gang i importen af udenlandske film. Endnu var de stumme, men en pianist sad i reglen og spillede til. Musikken blev løbende tilpasset det, der skete på lærredet.

I *Glostrup Biografteater* var det i mange år dansesko-leejer fru *Ella Kofoed*, der spillede til.

Nordisk film var i knæ i en del af 1920-erne, men så opstod der nye producenter, herunder *Palladium* i *Hellerup*, der lancerede farcerne med *Fy og Bi* i 1921. *Vester Vov-Vov* er fra 1927.

Anton Nielsen og *Nielsigne* solgte i juli 1921 biografen til legetøjsfabrikant *Emil Langebek*. Hermed indledtes en lang periode, hvor familien *Langebek* ejede biografen i *Glostrup* helt frem til 1974.

Emil Langebek flyttede indgangen til *Heggelunds Allé*, således at der blev plads til en herreekviperingshandler ud mod landevejen.

Han havde stadig produktion af legetøj, som solgtes - ligesom andre gaveartikler - i *Glostrup-Bazaren* i biografens ejendom. Denne forretning er bygget i 1922.

Han byggede ligeledes ejendommen *Olgahus*, som fortsat eksisterer på *Hovedvejen* 114. Huset er opkaldt efter hans hustru, *Olga*, der døde i 1929.

Sønnen *Poul*, der var operatør i biografen, blev i 1925 gift med *Edith*, og de fik i 1935 sønnen *Palle*. *Edith* startede i biografen og *Bazaren* dagen efter brylluppet.

Billedet er fra 1927.

1930-1939

Talefilmen - eller tonefilmen, som man kaldte det i starten - fik sit gennembrud i begyndelsen af 1930'erne. Den første i *Glostrup Biografteater* var *Sonny Boy* med *Al Jolson*. Med talefilmen var det indtil videre stort set slut med at sælge danske film til udlandet. Danske film blev lavet til danskerne - og de skulle have noget harmløs underholdning. Måske også som en modvægt til den økonomiske verdenskrise.

De danske film var først og fremmest muntre komedier, hvor der ofte indgik musik og sang i rigt mål. Som regel skrev *Kai Normann Andersen* melodierne.

Stjernerne var *Marguerite Viby*, *Ib Schønberg*, *Christi-an Arhoff*, *Peter Malberg*, *Liva Weel* - og *Lille Connie*.

Forretningsmanden *Emil Langebek* havde mange lokale tilbud, og han sørgede for, at der blev optaget film af begivenheder som f.eks. børnehjælpsdagen og oldboys fodbold.

Bortset fra et tidligt eksperiment i 1925 kom den første farvefilm til *Glostrup Biografteater* i 1938. Det var show-filmen *Goldwyn Follies*.

Billedet herunder er fra 1938. Bemærk *Thims Boghandel* og guldsmedeforretningen ved siden af *Glostrup-Bazaren*.

Gratis Talefilm
for
Husmødre.

Den ny Persil-Film forevises i
Glostrup Biografteater,
Glostrup.

Onsdag den 19. Septbr. Kl. 4.
Torsdag den 20. Septbr. Kl. 4.

THEOBEN HUSMODER har ladet denne *Chance* gaa forbi! Den store ny Persil-Film behandler Emnet "Vask" fra A til Z paa en saa interessant Maade, at selv den mest erfarne Husmoder kan lære et og andet, uden at det koster.

hende en Gæst til Forestillingen er ganske gratis. Til Filmens Underholdnings-Værdi bidrager i høj Grad alle de kendte danske Skuespillere, som Henkel & Co. denne Gang har engageret. **Man morer sig, all imedens man lærer**

HUSK: GRATIS FORESTILLING

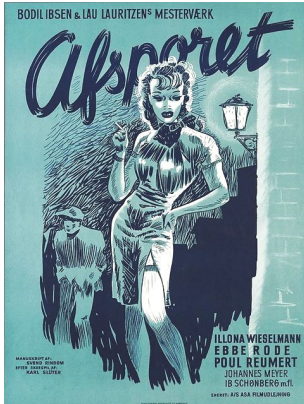
ROLLE-LISTE:

- Rasmus Christensen
- Søs Egelind
- Inge Lind
- Ole Frøen
- Børge Mathisen
- Aage Haaland
- Rigener Reumert
- Carlvald Jensen
- Oleks Tomphaven
- Olga Swenden

I 1930-erne blev *Roskilde Landevej* til *Hovedvejen*, og efterhånden blev den hovedstrøget i stedet for *Stationsvej*. Man kan sige, at centrum kom til biografen.

1940-1949

I 1940-erne dukkede der ved siden af folkekomedierne film op med et realistisk og socialt sigte. De blev bl.a. instrueret af *Ole Palsbo* og *Bodil Ibsen*.

Emil Langebek var langt fremme med planer om at bygge en ny, stor biograf med lejligheder over. Det skulle være på samme adresse som den gamle, og der blev udarbejdet arkitekttegninger. Krigen var dog medvirkende til, at der ikke kunne skaffes materialer.

Midt i disse fremtidsplaner døde *Emil Langebek*, hvorefter sønnen *Poul* og *Edith* drev biografen videre.

De nye biografere havde også byggeplaner, som blev til virkelighed et par år efter krigens afslutning. På det *Krogagervej*, der nu hedder *Bryggergårdsvej*, lå resterne af den vestlige *Bryggergård*, hvor blikkenslager *Haagensen* havde lager og værksted. Man enedes om en slags byttehandel, således at biograffolkene købte grunden på *Krogagervej*, mens blikkenslageren overtog den gamle biograf.

Den gamle biograf fik en kort skæbne som møbellager og som lokaler for *Glostrup Sportsunion*, inden den blev revet ned i 1952 for at give plads til en bank.

Den nye biograf, *Glostrup Bio*, åbnede 2. juledag 1947. Der blev holdt taler og læst et langt digt, og åbningsfilmen var børnefilmen *De Pokkers Unger*.

1950-1959

I efterkrigstiden fortsatte strømmen af folkekomedier, nu med den lange stribe af *Morten Korch-* og *Far til Fire*-film. Der kom dog også mere elegante film med *Hollywood* som forbillede. De sociale film fik mere kant med film som *Ung Leg*, *Afsporet* og *Bundfald*, der fokuserede på tidens rastløse ungdom. *Carl Th. Dreyers* mesterværk, *Ordet*, kom også i dette årti.

Blandt de nye stjerner funkledede især *Dirch Passer* sammen med *Ove Sprogøe*. Der var endnu ikke gået ren kassetænkning i filmene, der stadig virker ret friske.

Poul Langebek døde pludseligt i 1951, og *Edith* blev alene med en biograf og en dreng i teenageralderen. Hun fik ikke uden videre bevillingen, selv om hun ejede biografen. Det blev slået op af kommunen, og 25 interesserede meldte sig. Efter en stor underskriftindsamling endte det dog med, at sognerådsformand *Valdemar Hansen* lod *Edith* beholde sin biograf.

Edith Langebek styrede med sikker hånd biografen de næste mange år, mens hun valgte at forpakte kiosken ud. Hun havde solidt tag på børnene, der ikke slap ind, hvis de var for små. Ligeledes blev voksne uromagere sat på plads. En af dem fik via politiet et livsvarigt forbud mod at vise sig oftere i biografen. I 1956 blev biografen ombygget til *CinemaScope*, der krævede et meget bredere lærred. Billedet til venstre er taget af sønnen *Palle*. Billedet til venstre herunder er taget af *Palle Langebek* fra hans værelse - der nu er *Lotte Varmings* kontor.

1960-1969

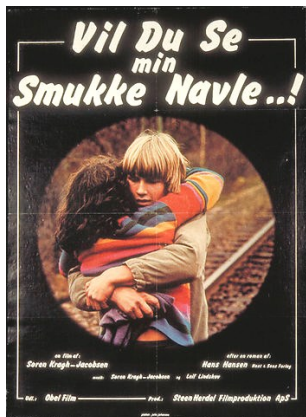
I 1960-erne var tv ved at blive allemandseje, og det stod klart for politikerne, at filmbranchen måtte have hjælp. Det blev til filmloven af 1964, der er blevet kaldt verdens bedste af sin art. Staten satte også noget godt i gang ved at oprette *Den Danske Filmskole* i 1966. De typiske *Dirch Passer*-film blev efter *Baronesen fra Benzintanken* efterhånden mere forudsigelige, men nye tendenser var også på vej. De var inspireret af bl.a. den nye, franske bølge. De nye danske instruktører var *Palle Kjærulff-Schmidt*, *Bent Christensen*, *Henning Carlsen* og ægteparret *Grønlykke* m. fl. Der skete også noget, da billedporno blev frigivet i 1969.

Den hyggelige *Glostrup-Filmen* fra 1947 blev i 1963 fulgt op af en ny med titlen *Grotid i Glostrup*. Mens den gamle film fokuserede på nostalgi og hverdag, var den nye meget optaget af at fortælle, hvor moderne *Glostrup* var blevet.

Glostrup Bio var i mellemtiden blevet omgivet af højt byggeri på alle sider. *Brugsen* er fra 1966. Øverst ses det nye hospital, der blev indviet i 1958.

1970-1979

Da *Det Danske Filminstitut* blev etableret i 1972, blev støtten mere strømnet og uafhængig af politikerluner. Det kneb dog, da filmkonsulenten ville støtte *Thorsens Jesusfilm*. Den blev stoppet, men ellers myldrede det med erotiske historier i *Sengekants-* og *Stjernetegns-*filmene.

Ungdomsfilmene fik en storhedstid med instruktører som *Morten Arnfred*, *Søren Kragh-Jacobsen*, *Bille August* og *Niels Malmros*.

Erik Ballings film om *Olsenbanden* var startet i 1968, men fik sin blomstringstid i 1970-erne.

Biografen fejrede 25-års jubilæum i 1972, og *Edith Langebek* fejrede i 1975, at det var 50 år siden, hun dagen efter sit bryllup var startet i den gamle biograf. I 1974 havde hun imidlertid solgt sin biograf til *Leo Schou*. Han var en veteran i filmbranchen, men havde nu sit eget udlejningsselskab, *Regina Film*. Han blev den sidste private ejer af biografen. Det blev aftalt, at *Edith* blev boende i lejligheden over biografen, og at hun fortsatte med at stå for den daglige drift.

På billedet ses *Edith Langebek* ved jubilæet på *Siesta* i 1972 sammen med *Leo Schou* og *Jan Heideman* fra *Dansk Kinamatograf Fabrik*.

Leo Schou gennemførte en omfattende ombygning af biografen i 1976, hvor antallet af stole reduceredes fra 520 til 388. Biografen var igen blevet topmoderne.

GLOSTRUP BIO
genåbner ny og moderne,
mandag den 9. august

Telf. 96 02 01 fra kl. 18.00
Billetter: Kr. 10,- 12,- 15,-
Kl. 19.00 og 21.00

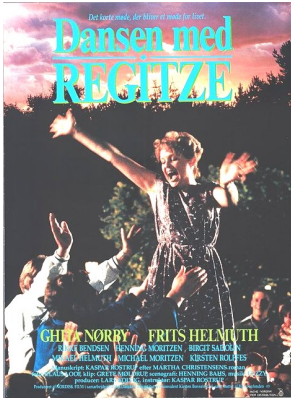
Glød Dem til et festligt gensyn!

-HALVANDEN TIMES UAFBRUDT
LATTER!

**OLSEN-
BANDEN**
på spanden
No. 2

OVE MORTEN POUL
SPRØGE HÅRD GRUNWALD BUNDGAARD
FRIEDEN HÅRD HØRSTEN WALTHER
INSTRUKTION: ERIK BALLING

1980-1989

1980-erne var det årti, hvor danske film blev kendt i udlandet, og hvor de opnåede *Oscars* med *Babettes Gæstebud* og *Pelle Erobreren*, mens *Dansen med Regitze* var nomineret.

Alligevel var der krise, for der blev produceret for få film. F.eks. kom der kun syv danske film i 1982. Filmloven blev revideret flere gange for at støtte produktionen og dermed de skrantende biografer.

I 1980-erne var der overalt biografkrise, og mange privatejede biografer måtte dreje nøglen om.

Også *Leo Schou* forudså, at *Glostrup Bio* i det lange løb ikke ville kunne give overskud. Han diskuterede sagen med borgmester *Martin Nielsen*, der ikke kunne støtte den private biograf økonomisk. Han var imidlertid ikke afvisende med hensyn til, at kommunen skulle købe og drive biografen.

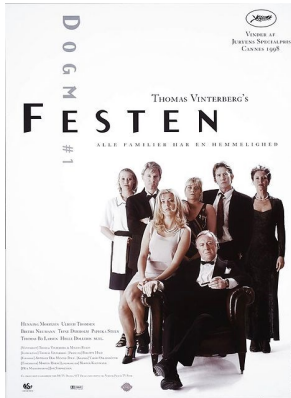
Med udsigt til, at *Glostrup* ville miste sin biograf, endte det med, at kommunen købte biografen for 1.1 million pr. 1 januar 1982. Det blev aftalt, at *Leo Schou* og *Edith Langebek* fortsat stod for driften, indtil der blev fundet en forpagter.

Ægteparret *Annette* og *Hans Holme* havde tidligere været forpagtere i *Greve* fra 1978, indtil biografen her lukkede i 1983. Der blev skrevet kontrakt med en forpagtningsafgift det første år på 60.000 kr. Ægteparret *Holme* klarede det hele selv fra indkøb til kiosken, filmleje og rengøring.

Edith Langebek blev boende ovenpå, men fik til sin store ærgrelse besked på at blive der.

1990-1999

Der kom gang i produktionen af danske film igen. Dette gjaldt en masse lette sager, der blev til med *Filmintstittets* 50/50 støtte. Men der kom dog også mange kvalitetsfilm i perioden. En ny generation af skuespillere dukkede op: *Sidse Babett Knudsen*, *Paprika Steen*, *Iben Hjejle*, *Kim Bodnia*, *Mads Mikkelsen*, *Ulrich Thomsen*, *Anders W. Berthelsen*, *Nikolaj Lie Kaas* og senere også *Thure Lindhardt* og *Nicolas Bro*. Flere af dem har fået internationale opgaver. Et hold nye instruktører med *Lars von Trier* i spidsen startede dogmefilmene, der blev verdensberømte.

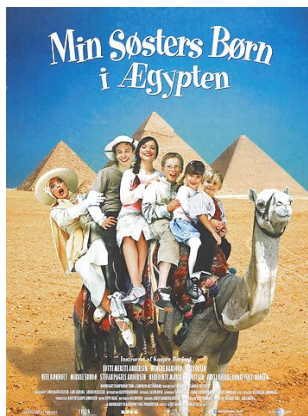
Omkring *Glostrup Bio* kom der mere og mere krig på kniven mellem de politiske fløje. Den S/SF-dominerede kommunalbestyrelse så gerne kommunen som biograf ejer, mens den borgerlige fløj ikke mente, at biografdrift var en kommunal kerneydelse. Diskussionen rasede hidsigt i *Folkebladet* i årevis. De fleste var enige i, at *Glostrup* skulle have en biograf, men hvordan?

Biografen blev løbende renoveret i 1980-erne og 1990-erne. Dengang var *Glostrup Bio* ikke en premierebiograf, så det kneb med at få filmene hurtigt til *Glostrup*. Forpagterne *Annette* og *Hans Holme* fik efterhånden sværere ved at få økonomien til at hænge sammen, selv om forpagtningsafgiften til sidst blev symbolsk. De sagde forpagtningen op med virkning fra sommeren 2000. Så blussede diskussionen om biografens fremtid op igen.

Formanden for Kulturudvalget, *Henning Richard Jensen* (SF) tog initiativ til et borgermøde, hvor det skulle undersøges, om der var lokal interesse for en støtteforening. Det var der!

27. maj 1999 afholdtes borgermøde med overvældende stor tilslutning. Der blev nedsat en række arbejdsgrupper med henblik på at stifte en forening, hvoraf en gruppe aktive skulle varetage opgaverne med den daglige drift. Det lyste!

De folkelige film, herunder en del børne- og ungdomsfilm, udviklede sig mere og mere til 'romertalsfilm', romantiske komedier og 'drengerøvsfilm'. Der kom dog også seriøs fokus på det underste Danmark med film som *Bænken* og *Pusher*. Der kom i det hele taget masser af danske film, og Danmark udvikler sig til at blive et filmland på verdensplan.

Biografforeningen *Sofarækken* stiftes 12. marts 2000 med *Verner Halmø* som den første formand.

En gruppe aktive havde siden borgermødet i 1999 arbejdet på at danne grupper, der kunne stå for det praktiske omkring filmforevisningerne. Kommunen ansatte pr. 1. maj 2000 *Lotte Warming* som daglig leder af biografen. Sommeren gik med at modernisere biografen, og 11. august åbnedes den igen med *Erik Clausens* om gæst.

Glostrup Bio havde store planer om en gennemgribende modernisering. Det var dog vanskeligt at skaffe pengene. Det lykkedes dog - med tilskud fra *Filminstitutionen* - at få moderniseret foyererne i 2002. Biografen havde ikke været lukket under dette projekt, men alligevel var der en festlig genåbning med borgmester *Søren Enemark* og *Charlotte Munch* i spidsen.

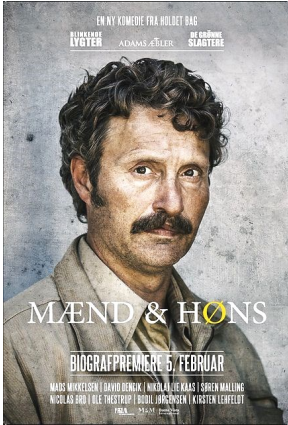
I 2006 gennemførtes 2. del af moderniseringen i salen. Stole, gulv og loft måtte dog vente.

I 2003 blev *Henning Richard Jensen* ny formand. *Filmklubben for Børn og Unge* startede i 2004, og året efter kom *SeniorBio* og *BabyBio*.

I 2008 blev det aftalt med kommunen, at *Sofarækken* fremover skulle drive biografen, mens kommunen støttede økonomisk. Så kom der ro på!

2010 -

I 2007 fejrede biografen sit 60-års jubilæum, hvor filmen fra åbningen i 1947, *De Pokkers Unger*, blev vist - og til samme billetpris som i 1947: 2 kroner. Samme år udkom bogen *Film i Glostrup*.

I 2008 modtog *Sofarækken* kommunens kulturpris.

I 2010 byggede de aktive en scene foran lærredet, som forbedrede muligheden for koncerter o. lign.

I 2011 blev biografen digitaliseret. Det var en bekostelig omgang, som kommunen var med til at muliggøre. Det var helt nødvendigt at skifte teknik, fordi filmstrimlerne simpelt hen ikke længere kunne skaffes.

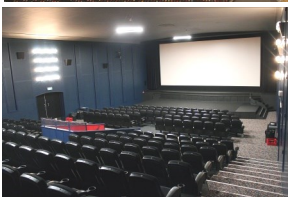
I 2012 blev den sidste del af den store renovering af salen gennemført, således at den fik sit nuværende udseende. Der kom nye stole, nyt gulv og loftet blev malet. *Arne Christensen* blev formand i 2012.

I 2013 afholdtes borgermøde om kultur og visioner, der dog var for dyre at realisere fuldt ud. I 2013 startede *OperaBio*, og i 2014 kom foreningen *Bogart*, der viser film for voksne. I

2016 stiftedes *Foreningen Glostrup Kulturhus*, der overtager den del af biografens virksomhed, der ikke har med ordinære film at gøre. Koncerter f.eks.

23. juni 2016 blev der indgået en solid aftale mellem kommunen og såvel *Sofarækken* som *Kulturhuset*.

16. september: 100 år.

